

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๙-๖๑๗๒

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที ๒๐ เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๘ หน้า ๑๘ มูลค่าข่าว ๓๗๕,๕๐๖.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

คิดถึง

‘เสนีย์ เสาวพงศ์’

1 ปีแล้วที่บรรดาศักดิ์ไทยดูเฉย เสนีย์ เสาวพงศ์ หรือ ศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์ เสนีย์ เสาวพงศ์ซึ่งเคยเป็นสังคมไทยด้วยวรรณกรรม และเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์ของนวนิยายไทย ที่สำคัญเสนีย์ไม่ได้เป็นเพียงนักเขียนของสังคมไทยแต่เป็นนักเขียนของมนุษยชาติ งานเขียนที่เต็มไปด้วยญาณทัศนะส่งอิทธิพลต่อสังคมอย่างยิ่ง

ในวาระครบรอบของการเดินทางไกลอย่างไม่วานคืน มติชน ได้ร่วมกับ นิตยสารไทม์ไดเรอร์ และ คณะละครชาว์อุ้ม คณะศิลปกรรมศาสตร์ ม.ศรีนครินทรวิโรฒ จัดงาน **คิดถึงเสนีย์ เสาวพงศ์** หนึ่งปีการจากไปของปฏิมาแห่งวรรณกรรม

ไทย โดย 1 ในกิจกรรมคือ เสวนา **ต่างคิดต่างอ่าน งานของเสนีย์ เสาวพงศ์** จาก แคนอรัญ แสงทอง, กล้า สมุทวนิช และศุภชัย เกศการคุณกุล ดำเนินรายการโดย อธิป กลิ่นวิจิตร

และนี่คือส่วนหนึ่งจากการเสวนาดังกล่าว **ศุภชัย เกศการคุณกุล**

“คุณเสนีย์เป็นนักการทูต เขาส่งผ่านเขาอย่างทีหลายคนคาดหวัง แต่ผมว่าสิ่งที่สำคัญกว่าท่าทาง คือการที่เขาแสดงท่าทีอย่างไรกับผู้อื่น สิ่งหนึ่งที่ผมประทับใจมากคือเวลาที่คุณเสนีย์พูดจะคอยมองคนฟังตลอด ซึ่งในข้อสนทนานั้นผมจะไม่มีเรื่องอะไรมาแต่ผมก็ไม่มีรู้สึกว่าผมหลุดออกไปจากบทสนทนา

เพราะคุณเสนีย์มองผมตลอด”

แคนอรัญ แสงทอง

“ตอนแรกผมไม่รู้จักคุณเสนีย์ แต่เนื่องจากผมเป็นแฟน **คุณอาทิตย์ ปัญจพรรค** ดอนนั้นเขาพิมพ์หนังสือ **“บ้านบ้านโน อเมซอน”** และก็เขียนคำนำแนะนำ ผมก็เชื่อว่าคนที่อ่านดีแนะนำต้องเป็นนักเขียนที่ดี เลยขอมาอ่าน ก็รู้สึกชื่นชอบ”

“สมัยเรียนอยู่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ **ประสานมิตร** เป็นช่วงที่เพิ่งผ่านเหตุการณ์เดือนตุลามาหมาดๆ ทำให้หนุ่มสาวในสมัยนั้นอยากเป็นผู้ปฏิวัติไม่มากนักน้อย ผมเองก็อยากเป็น **สาย สีมา** เคยตามหว่า **“รัชนี”** อยู่ไหนเหมือนกัน เคยคุยกับ

คุณมาแซล บาร์ริงก์ (นักวิจารณ์วรรณกรรมชาวฝรั่งเศส) ก็บอกว่ามีนิยายของคุณเสนีย์อยู่สองเรื่อง คือ ความรักของวัลยา และปีศาจ ได้รับคัดเลือกในฐานะนิยายที่ดี”

กล้า สมทวนิช

“ช่วงที่ผมเกิดคือช่วง 2520 เป็นต้นมาจะเป็นช่วงหลังเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 งานแนวเพื่อชีวิตก็จะหายไป หรือถ้ามีก็จะมีเป็นโทนเรื่องี่อ่านแล้วรู้สึกหดหู่และเจ็บปวด แต่เรื่องของคุณเสนีย์ไม่ใช่แบบนั้น ปีศาจจะอ่านเป็นประโลมโลกก็ได้ หรืออ่านเพื่อความสนุกก็ได้ แต่ยังมีเนื้อหาเพื่อสังคมอยู่ ทำให้ผมรู้สึกสนใจ จนได้ไปเจออีกเล่มคือ **ความรักของวัลยา** ซึ่งก็น่าสนใจขึ้นไปอีก การเล่าเรื่องการต่อสู้ด้วยอุดมการณ์กับภาษาที่สวยงามเป็นสิ่งที่ทำให้ผมรักหนังสือในช่วงยุคนั้นมาก

ในปัจจุบันผมเห็น “สาย สี่มา” มากมายไม่ว่าเขาจะได้อ่านเรื่องนี้หรือไม่ สาย สี่มาคือคนหนุ่มที่มีอุดมการณ์ รักความยุติธรรมรักในการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์,คือทนายที่ช่วยเหลือคนยากจนจากนายทุน นายทุนก็คืออาจารย์ของเขาเอง คนที่มีพระคุณทุกวันนี้เรามีทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชนซึ่งคอยช่วยเหลือผู้ที่ถูกใช้อำนาจรัฐในทางมิชอบ คนเหล่านี้อาจจะไม่ได้อ่านปีศาจมาก่อนก็ได้ แต่ความเป็นสาย สี่มาอยู่ในตัวของเขาและมีความกล้าหาญที่ผมไม่มี ถึงแม้คิดปิ่นอย่างเราๆ อาจจะทำอย่างสาย สี่มาไม่ได้ แต่เราก็อาจใช้การเขียนในการสื่อความคิด หรืออย่างน้อยก็เป็นการบอกว่าตอนนี้คนในสังคมกำลังทำอะไรกันอยู่ มีใครในสังคมที่กำลังต่อสู้เพื่ออะไร

ผมอาจจะจะเป็นนักเขียนที่อยากเขียนที่เล่าเรื่องสนุก อยากเขียนเหมือนคุณ **ป. อินทรปาลิต** แต่การที่ผมได้อ่านผลงานของคุณเสนีย์รวมถึงนักเขียนอีกหลายๆ คนรวมถึงคุณ **ประภัสสร เสวิกุล** ทำให้ผมรู้สึกว่า การเขียนให้สนุกนั้น เรายังสามารถสอดแทรกอุดมการณ์ใส่เข้าไปในเรื่องราวได้ เรื่องของคุณเสนีย์ทำให้ผมรำลึกอยู่เสมอว่า เราสามารถเขียนเรื่องรักโรแมนติคที่เปี่ยมไปด้วยอุดมการณ์ก็ได้ เหมือนเป็นเป้าหมายของผมว่าสักวันผมจะเขียนให้ได้ อย่างนั้น

ปีศาจและกาลเวลาก็ยังคงหลอกหลอนของคนที่มีค่านิยมเก่า คนที่อยู่บนหอคอยจนทุกวันนี้ แต่สาย สี่มา ยังดีหน่อยแค่โดนหลอกไปเดินเนอร์และถูกพยายามฉีกหน้า แต่เดี๋ยวนี้คือโหดกว่านี้มาก แคกดไลค์สเตตัสเฟซบุ๊กก็ติดคุก ถ้าติดคุกก็ไม่ให้ประกัน แต่ว่าสาย สี่มาก็ยังมีอยู่และตัวปีศาจก็ยังสูงอยู่

ความกล้าทำให้เสื่อม และความกลัวก็จะนำไปสู่ความโกรธ จนทำให้เกิดความรู้สึกอยากทำลายปีศาจหรือเวลาเพื่อความมั่นคงของตัวเอง เพื่อให้โลกเก่าของตัวเองไม่ถูกรบกวน

สภาพแบบนี้ก็ยังมีอยู่และโชคชะตาของสาย สี่มาในยุคนี้ก็จะเข้มข้นหนักหน่วงขึ้น

ดอกฝน